

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 9. januar 2019
J. nr. 2018-6916

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 20. december 2018 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Thomas Jensen (S).

Spørgsmål nr. 254:

Vil ministeren oplyse, hvilke kriterier der ligger til grund for, at det lige præcis er de 197 almene boligområder fra 2010 og frem, der løbende monitoreres af Transport-, Bygnings- og Boligministeriet? Ministeren bedes herunder oplyse, hvad der kan resultere i, at et boligområde bliver taget af denne bruttoliste på 197 boligområder?

Svar:

Jeg har indhentet svarbidrag fra Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, som oplyser følgende:

”Ministeriet har siden 2010 defineret almene boligområder ud fra et geografisk område, der som hovedregel kun omfattede ”polygoner” (matrikler) bebygget med almene boligområder. Bruttolisten omfatter 199 områder pr. 1. december 2018 som følge af opdeling af Vollsrose og Helsingør Syd.

Det oprindelige udgangspunkt for monitoreringen af ghettoområder var ”fysisk sammenhængende almene boligafdelinger med mindst 1.000 beboere”, jf. historisk formulering i almenboligloven § 61 a.

Baggrunden var, at boligområderne skulle være af en vis størrelse (densitet), for at det var meningsfuldt at definere dem som et ghettoområde.

Med den nye delaftale om parallelsamfund på boligområdet afgrænses boligområderne som fysisk sammenhængende matrikelnumre, der i 2010 var ejet af almene boligafdelinger, og som sammenlagt har mindst 1.000 beboere.

Det fremgår af lovbemærkningerne i L 38, at grundlaget for opgørelsen af beboersammensætningen ændres fra at være baseret på almene boligafdelinger til matrikelnumre for at tage højde for, at beboersammensætningen søges ændret ved at øge antallet af ejerboliger, private udlejningsboliger eller andelsboliger i

området. Med denne afgrænsning omfattes de samme boligområder, som har optrådt på ghettolisten siden 2010. Ved at tage udgangspunkt i 2010 opnås, at ikke-almene boligformer, som er etableret i perioden fra 2010 til 2018, medtages i opgørelsen.

Det kan tilføjes, at hvis et boligområde kommer under 1.000 beboere, vil området ikke kunne kategoriseres som et ghettoområde. Undtagelsen herfor er hårde ghettoer, som vil karakteriseres som hårde ghettoer, selv hvis de kommer under 1000 beboere gennem arbejdet med deres udviklingsplaner. Med aftalen om initiativer, der modvirker parallelsamfund af den 9. maj 2018, er der desuden igangsat et arbejde, der skal monitorere mindre almene boligområder forventeligt ned til 750 beboere”.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen